

My health ordeal #1, It starts

Koettelemukseni terveyteni suhteen, osa 1, se alkaa

Hei kaikki,

Herra on niin kovin armollinen, kuitenkin mitä enemmän Häntä tunnen, sitä enemmän on sellaista, mitä en tiedä. Haluan kertoa joitakin asioita, joita olen käsitellyt terveyteeni liittyen viimeisten kahden kuukauden aikana, ja joista jotkut nostavat esiin kysymyksiä joihin ei ole vastattu, ja toivon, että tämä asioiden kulku tarjoaa lohdutusta joillekuille, vastauksia toisille, vähän huumoria ja armoa kaikille.

Mistä aloittaa?

Viime syksynä olin pohdiskelemassa matka-aikatauluamme vuoden 2016 kolmelle ensimmäiselle kuukaudelle, koska usein teen kiertomatkan tai kaksi autolla Yhdysvalloissa helmikuussa ja maaliskuussa ennen kuin suuntaan Euroopan konferensseihin huhtikuussa.

Ajatellessani matkojen suunnittelua ja kysellessäni Isältä, oliko Hänellä mitään mieltymyksiä, Hän sanoi: "Älä suunnittele mitään matkoja vuoden kolmelle ensimmäiselle kuukaudelle; sinulla tulee olemaan joitakin terveysongelmia, jotka sinun täytyy hoitaa."

Tuo kuulosti melkoisen pahaenteiseltä ja kun ajattelin, mitä se saattaisi tarkoittaa, ilman sanoja mutta jotenkin hengessäni tuntien tiesin, että asialla oli jotakin tekemistä sydämeni kanssa.

Kummastellen, kummastellen mitä se olisi?

Hän ei sanonut mitään muuta ja olin Barbin kanssa äskettäin saattanut testamenttimme ajan tasalle ja muuta sellaista, joten voit kuvitella, että mielikuvitukseni laukkasi lähtien ajatuksesta 'Kuinka paljon hautapaikat maksavat?' aina siihen, että 'Mutta sanoit minulle yli vuosi sitten kuinka vanhaksi voisin elää jos haluaisin' ja siihen, että 'Tehdäänkö minulle avosydänleikkaus?' ja kaikkeen noiden väliltä.

Olin tekemässä salaojaa osan talostamme ympärille tuohon aikaan ja palkannut kolme miestä auttamaan viiden kivitonnin purkamisessa ojiin ja pomo alkoi kertoa minulle, kuinka Herra vei hänet läpi nelinkertaisen ohitusleikkauksen, ja ajattelin itsekseni ja Isän suuntaan: "Onko tuo sitä, mitä minä tulen käymään läpi? Kuinka Barb tulee käsittelemään asian, mitä aiomme tehdä Chrisin suhteen toipilasaikana? Onko tuo sitä mitä sinulla on minulle varattuna Isä?"

Sitten marraskuun 22 päivänä, alle viikko sen jälkeen, kun Isä oli sanonut tuon minulle, ajatellessani näitä asioita, ja meille oli tulossa kotiin kaikki kolme poikaamme ja kumpikin upea miniämme ja kaikki seitsemän lastenlasta kiitospäiväksi - minä ihmettelin, olisiko se viimeinen kerta, kun näkisin lapseni, jotka asuvat osavaltion ulkopuolella - hyvä ystävä, Lou P. Floridasta lähetti minulle sähköpostin, jonka vaikutuksesta hänellä ei ollut aavistustakaan. Hän kirjoitti yksinkertaisesti:

Hyvää huomenta, John, ajattelen sinua tänä aamuna. Daniel 12:13 Message Bible - Raamatunkäännöksen mukaan. Siunausta! Lou

Tässä on tuo jae Message Biblen mukaan: "Entäpä sinä? Kulje toimissasi ilman hermoilua tai hätäilyä. Rentoudu. Kun kaikki on ohitse, tulet olemaan pystyssä vastaanottaaksesi palkkiosi."

Tunsi välittömästi kaikkien noiden kysymysten lähtevän pois tämän vakuutuksen sisältävän Sanan myötä ja sanoin Isälle: "Olet niin hyvä minulle. Se, että saat hänet juuri ennen kuin lapset tulevat tänne lähettämään sähköpostia, joka antaa minulle tiedon siitä, että kaikki tulee olemaan okei... kiitos Isä... olet niin hyvä, niin hyvä minulle..." sekä muita kiitoksen ja ylistyksen ilmauksia Hänelle.

Läksy: Isä vahvistaa aina sen mitä Hän sinulle sanoo, sillä kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava. Jos Hän ei pikaisesti vahvista jotakin riippumattoman lähteen kautta, älä tee mitään, ennen kuin Hän vahvistaa. Toisin sanoen jos joku profetoi sinulle, että Hän haluaa sinun muuttavan toiselle puolelle maailmaa, älä tee sitä ellei Hän ole jo kertonut sinulle sitä tai ottanut asian kanssasi käsiteltäväksi. Henkilökohtainen profetia UT:ssä ei ole uutta informaatiota vastaanottajalle; se on sellaista, mitä Hän on ensin välittänyt sinulle henkilökohtaisesti ja yksityisesti sydämeesi. (Ks. Paavalin elämä: Apt. 9:16, 20:22-23, 21:4, 11)

Kysymys: Miksi siis vain kertoa minulle terveysongelmista sen sijaan, että vain parantaisi minut niistä?

Erään toisen kerran 18 ikävuoden jälkeen minulle on ollut jotakin sellaista kehossani, joka ei ole parantunut käskettyäni sen parantua. Se tapahtui 2007 kun minulla oli niskassani kova patti, joka ei kahden kuukauden sisällä totellut käskyäni kuihtua ja kuolla pois. Menettelytapamme lastemme suhteen oli, että me aina panimme kätemme heidän päälleen välittömästi jonkin taudin kohdalla, mutta jos he eivät parantuneet vuorokaudessa, menimme lääkäriin.

Mutta aikuisena käytän omaa arvostelukykyäni. Joten annettuani tuolle patille 60 päivää aikaa hävitä eikä sitä tapahtunut, menin ihotautilääkärille ja minulle kerrottiin, että se oli tyvisolusyöpä ja ihotautilääkäri sanoi, että jos on jokin ihosyöpä, joka täytyy saada, tämä olisi sellainen, sillä se ei leviä, ellei sitä jätetä huomiotta vuosien ajaksi.

Tuohon aikaan painoin 304 paunaa (138 kg) ja kun minua valmisteltiin operaatioon, verenpaineeni oli liian korkea patin pois leikkaamiseksi. Minulle haluttiin aloittaa lääkitys, mutta pyysin 30 päivää aikaa, koska Herra oli ottanut painoni käsittelyyn kanssaan ja minä pidin tätä herätyssoittona tuolle asialle sen saadessa minut lääkäriin - sillä jos tuo tyvisolusyöpä olisi totellut Sanaa ja hävinnyt, olisin luultavasti jatkanut sitä, etten ota paino-ongelmaani vakavasti. Tämä sai huomioni.

Sana ja Henki ovat aina yhdessä ja aina yhtä mieltä. Jeesuksen nimi ei ole taikuutta, sillä Matt. 12:28:ssa Hän sanoi karkottavansa riivaajia Pyhällä Hengellä - joka itse asiassa tekee parantamis- ja vapauttamistyön. Niinpä jos sanot Jeesuksen nimen toistuvasti jonkin yli, mutta mitään ei tapahdu, se johtuu siitä, että Pyhä Henki ei ole mukana ja sinun on paras lopettaa ja selvittää miksi.

Niinpä 30 päivän aikana laihduin 29 paunaa (13kg),

Painoni putosi 304 paunasta (138kg) 275 paunaan (125kg), ja kun menin patinpoistoon, verenpaineeni oli normaalilukemissa. Kuinka? Kävelin ainakin 6 mailia päivässä (10 km) ja rajoitin ruoan määrääni.

Läksy: Meidän vastuullamme on tehdä se, mitä voimme tehdä luonnollisessa sen sijaan, että pelätessämme sitä, mitä luonnollisessa saattaisi paljastua, jätämme sen huomiotta siinä toivossa, että Jumala tekee jotakin joka mahdollistaa sen, ettei meidän täydy

käsitellä luonnollista. Tuo on röyhkeyden syntiä - se synti, jossa sälytetään Jumalalle jotakin sellaista, mikä on sinun vastuullasi. Hän ei tule hievahtamaan, joten kohtaa pelko ja käsittele asia.

Ja sitten tuli tammikuun 12 päivä...

Kuten sanoin, yllä oleva tapahtui 2007. Mutta muutaman viimeisen vuoden ajan nuorin poikamme Brian on kehottanut minua menemään lääkärintarkastukseen veljensä Jasonin ollessa asiasta samaa mieltä esittäen rohkaisevia sanoja kuten: "Isä, vanhenet, sinun täytyy mennä lääkärintarkastukseen...", hänen kehotuksensa olivat aina ystävällisiä ja kunnioittavia, mutta ne kolahtivat korviini kuin "Isä, olet vanha mies, ja koska olet tosi vanha ja sinusta on tulossa vanhempi vanha mies, sinun todella täytyy antaa lääkärin tutkia sinut kiireestä kantapäähän, koska sinulla ei koskaan ole ollut täydellistä lääkärintarkastusta etkä halua tulla yllätetyksi, vanha mies."

Mutta luvattuani ja kuitenkin viivyttäen ja painoni ollessa 277 paunan (125 kg) paikkeilla riippumatta siitä, kuinka monta kaloria yritin ruoastani karkottaa (olisipa se noin helppoa), sovin vastaanottoajan tammikuun 12 päiväksi 2016. Kaikki Isän minulle kertoma ja Loun sähköpostiviesti kimpoili aivoissani ilman, että oli mitään aavistusta siitä, mitä tuo kaikki merkitsi.

Mietin myös: ' Miksi vain kertoa minulle tulevasta terveysongelmasta sen sijaan, että parantaisi minut?' ja toiseksi: 'Mihin kehoni vaivaan yrität saada huomioni niin, että voin käsitellä asian?'

Siispä...

Vuodesta 1993 perhelääkäreinämme toimivat lääkärit ovat avoimesti kristillinen firma, jonka melkein kaikki lääkärit osallistuvat lähetyslääkäritoimintaan, joten vastaanottoajan lopuksi on aina rukousta ja kaiken yllä rauha. Kuitenkin lääkärimäni katsoi minua ja sanoi, että olin ylipainoinen 277 paunaa painavana, BMI-indeksin mukaisen indeksin ollessa 30, verenpaineeni oli korkea. Hän sanoi, että minun täytyi laihtua 20-40 paunaa (9-18 kg)... ja sitten hän kuunteli sydäntäni... kuunteli pitkään. Kyse oli sellaisesta viipymisestä rintakehän alueella, että mietit, miksi hän nyt siinä viipyy...

"Hmmm", lääkäri sanoi..."Meidän täytyy ottaa EKG. Välittömästi.", ja seuraavassa hetkessä joku nainen ajelee rintakarvojeni ikään kuin hän olisi valmistautumassa karitsojen kevätkerintään minun maassani selälläni, mitä seurasi se, minut kytkettiin johtoihin kuin jossakin seiskaluokkalaisten tiedetunnin kokeessa. "Sinulla on eteisvärinä eli flimmeri ja haluan sinun menevän kardiologille ensi viikolla."

Hän aloitti minulla matalan (81mg) aspiriini-lääkityksen iltaisin ja antoi minulle taulukon kotona tehtävän verenpainemittauksen seurantaan, ja käski minun tulla viikon päästä tarkistuttamaan tulokseni. Hän sanoi, että eteisvärinästä kärsittäessä veri voi hidastua ja kerääntyä sydämen kammioihin aspiriinin auttaessa verta hieman ohentumaan ja pitämään se liikkeessä.

Mitä on eteisvärinä?

Kardiologi selitti, että sydämessä on neljä lokeroa eteisen ollessa ylin osa ja värinän ollessa läpätystä, jonka aiheuttavat villit ja hullut sähkösignaalit, jotka (minulla) tulittavat ylhäällä vasemmalla olevassa lokerossa. Leposykkeeni ollessa 53-59 yleinen sähköinen toiminta oli terveyteni näkökulmasta hyvä, mutta tuossa vasemmassa ylälokerossa minulla oli sähköinen

toiminta sellaista, että se vastasi huoneellista lastentarhalaisia juoksentelemassa ympäriinsä kakun ja jätskin ja vielä keksienkin jälkeen.

Minulta loppui kirjoitustila - jatkan tästä ensi viikolla. Siunauksin,

John Fenn

My health ordeal #2, But wait...

Koettelemukseni terveyteni suhteen, osa 2, mutta odota...

Hei kaikki,

Olin kertomassa tammikuun 12 päivänä kuulemani uutista, että minulla on eteisvärinä ts. flimmeri ja korkea verenpaine.

Tietysti otettiin verikokeita. Isoäidilläni oli neulatyyny, pieni punainen pullea tyyny, johon hän iski noin 50 nuppi- ja ompeluneulaa pannakseen ne turvalliseen paikkaan ompelukorissaan. Niistä kokeista ei löytynyt mitään raskauttavaa. Ensin haluttiin vertailuluvut verikokeista, sitten enemmän verta seuraavalla viikolla vertailtavaksi vertailulukuihin. Sitten enemmän verta vain tätä testiä varten ja toinen tökkäys tuon arvon tarkastamiseksi. Päästiin siihen, että sinuttelin verinäytteet ottavaa naista. Kun tultiin siihen pisteeseen, että homma oli selvä osaltani, me melkein jaoimme perhekuvia, syntymä- ja hääpäiväpäiviä toistemme kanssa.

Kolesterolitasoni oli alhainen, siellä missä se oli 1989 ja 1990 jolloin luovutin verta ja tarkistettiin kolesterolitaso, verensokeri oli hyvä, testosteroni hyvä, maksa-arvot hyvät, munuaiset hyvät, ja jokainen muu kemikaali ja järjestelmä normaalilukemissa - eikä energiaa puuttunut, joten kardiologi oli melko tyytyväinen tilaani, mutta huomautti, että haluaisi verenpaineeni olevan alhaisempi ja että vähintään 20 paunan laihtuminen auttaisi. Hän määräsi vielä kaikututkimuksen, mikä tarkoittaa ultraäänikuvausta, sydämestäni nähdäkseen sisälle.

Kaikki tämä tapahtuu

Nopeassa tahdissa viikko toisensa jälkeen, joskus kaksi käyntiä viikossa, jotta tarkistetaan tämä tai tuo järjestelmä kehossani. Minä kerron teille vain viimeisen kahden kuukauden hauskuudet. Pois se Järjestelmästä, että kaikki lääkärit olisivat yhden katon alla kaikkien ollessa noin kahden tunnin ajomatkan päähän kotoa, joten muutaman kerran olin kuin hiiri, joka vilisti kiireisesti yhdeltä vastaanottoajalta seuraavalle yrittäen välttää sitä, että tuli nähdä, vältellen liikennettä ehtiäkseen perille ajoissa, toivoen vain livahtavansa sisään ja ulos ja voisiko tämä olla jo hoidettu?

Ollessani matkalla yhdelle käynnille sisareni soitti ja ryhtyi tiedottamaan minulle siitä, että isän puoleisella Jo-isoäidilläämme oli ollut flimmeri koko elämänsä... olin järkyttynyt kuullessani tämän uutisen. Nyt käsittelin sukupolvien 'kirousta', eikö niin? Vai onko elämä vain tällaista langenneessa maailmassa?

Pituuteni tulee isän puoleiselta isoisältäni ja tiesin, että sain valkoisen (harmaan, ehkä?) tukkani Jo-isoäidiltä, joka oli valkohiuksinen tullessaan 40-vuotiaaksi, mutta kiitos isoäiti tuosta flimmeristä - minä todella tarvitsin sen!

Sydämen kaikututkimus

Tajusin, että kun Isä valitsi kertoa minulle, että minulle tulisi terveysongelmia käsiteltäväksi sen sijaan, että olisi parantanut minut, Hän odotti minun hoitavan ne - muuten Hän olisi välittömästi parantanut minut. Nämä näyttivät olevan flimmeri ja verenpaine. Vaikka panin kädet päälleni ja käskin Jeesuksen nimessä flimmeriäni parantumaan ja verenpainettani alentumaan - mitään ei tapahtunut - Henki ei ollut osallinen siihen, kun käytin tuota nimeä, koska Isä oli valinnut kertoa minulle asiasta sen sijaan, että olisi parantanut minut - joten hoida asia, John, oli suunniteltu toimintatapa.

Keskityin siihen tosiasiaan, että Hän kulki kanssani ja minussa, kun kävin läpi nuo eri toimenpiteet, jotka merkitsivät sorkkimista, tökkimistä, mittaamista ja yleisesti sellaisia toimia, jotka saivat minut tuntemaan olevani laboratoriorotta. Istuin ajattelemassa: "Tiedättekö, voisitte vain iskeä minua ja olisin entistä ehempi - ja tiedätte, että kolesterolini on hyvä. Joten miksi pakottaa minua käymään läpi tämä prosessi?"

Ongelmana oli se, että havaittuani olevani lihava, se ei ollut mikään suuri paljastus, paitsi että selvästi Isä sai huomioni, jotta hoitaisin asian, sillä verenpaineeni liittyy painooni. Ja flimmerin löytyminen merkitsi vakavaa kurinalaisuutta. Ilmeisesti hän oli suunnitellut, että maaliskuun loppuun mennessä minun tulee laihduttaa tuo paino ja saada kaikki muut järjestelmät tarkistetuiksi, joten ryhdyin kestämaan tuota kurinpitoa.

Kaikututkimus oli kiehtova. Teknikko painoi pienen sauvan rintaani vasten eri kohdille sydämeni ympärillä ja yhtäkkiä sydämeni oli TV:ssä - katsellen sydämeni sisälle ja nähdessä väreissä veren tulevan ja menevän läppien väpättäessä... ja tulin pois ällistyneenä. Konsultaation aikana kardiologi sanoi sydämeni olevan 'hienossa kunnossa', mitään ei ollut kerrostuneena seinämiin, mitään ei ollut missään suonissa (hän otti kaiun myös kaulavaltimostani ja aorttasuonistani) - putipuhaita, kuntoile niin paljon kuin haluat.

Huomio:

Kun kyse oli selvästi perinnöllisyydestä, hyväksyin iloisesti pituuttani ja valkoisia hiuksiani koskevan perimän ajattelematta, että ne ovat sukupolvikirous, mutta nyt flimmerin myötä tulin toisiin ajatuksiin siitä, että valikoidusti valitsen kutsua yhtä asiaa siunaukseksi ja toista kiroukseksi, joka kulkee pitkin sukulinjaa. Tutkin itseäni, löytäisinkö valikoivaa teologiaa.

Kysymys: Siis jos perin flimmerin Jo-isoäidiltä, eikö ole mitään parannuskeinoa? Onko se yksi syy siihen, että Isä kertoi minulle tulevan terveydellisiä ongelmia hoidettavaksi - että Hän ei aikonut parantaa sitä riippumatta siitä, mitä tein vastaanottaakseni parantumisen, koska se oli DNA:ssani? Isä on ollut hiljaa toistaiseksi.

Sekä yleislääkäriini että kardiologini sanoivat, että flimmeriä ei voi parantaa yksistään - mutta kardiologi tarjoutui 'käynnistämään uudelleen' sydämeni - kaunis tapa sanoa, että "Aiomme tyrmätä sinut tajuttomaksi, antaa sähköiskun hiljentääksemme nuo sähköiset lastentarhalaiset, jotka juoksentelevat tuossa vasemmassa ylälokerossasi ja toivomme, että se korjaa asian ja heräät jälleen. Et muista mitään. Ehkä se tehoaa, ehkä ei."

Niinpä tammikuun loppupuolella aloin laihduttaa, sillä tuo osa on minun kontrollissani - olin lopettanut päivittäisen 2,1 mailin (3,5 km) kävelyni - kunnes tehtiin kaikututkimus, koska kumpikin lääkäri sanoi, että ennen sen tekemistä he eivät tienneet, oliko minulla verihyytymiä, sydämen ympärille kerääntynyttä verta tai tukossa olevia suonia, tai toimivatko läpät oikein. Tiesin, että minun täytyi laihduttaa, ja se oli asia, jota Isä ei aikonut tehdä puolestani, se oli minun tehtäväni.

Siispä nyt minuun ei ole kolahtanut ainoastaan se, että yleislääkäriini kutsuu minua liikalihavaksi - minulle olisi kelvannut 'lihava', koska sen myöntäisin - mutta minun käskettiin laihduttaa lähelle collegen aikaista painoani. Sanoin hänelle: "Sitä ei tule tapahtumaan. Mutta laihdutan siihen, missä olin 35-vuotiaana, mikä on noin 235." (107 kg)

Olen NIIN iloinen, että Isä ilmoitti minulle etukäteen, ja että Hän antoi Loulle tuon sanan vakuuttamaan minut huolimatta siitä, kuinka pelottavalta asia näytti. Tiedä, että silmäni näkevät normaalisti, minulla ei koskaan ole ollut paikkaa hampaassa ja olen elänyt elämäni teini-ikäisestä lähtien käskien kehoni tottelemaan minua ja Sanaa ja se on tepsinyt. Tämä on minulle uusi tilanne.

Kuinka laihdutin 20 paunaa, 20 jäljellä

Ainoa alue, jolla annoin kehoni saada tahtonsa läpi, myönnän tämän, on ruoka. Me syömmme hyvin, hyvää ruokaa joka ei ole valmisruokaa, joka on luonnonmukaista ja sellaista, mutta annoskoko on aina ollut ongelmani - Mitä siitä jos tuo lehmä söi vain ruohoa - miksi syödä yksi hampurilainen kun kaksi maistuisi niin paljon paremmalta? Se sai oloni tuntumaan paljon paremmalta sen suhteen, niin että söin enemmän tuota terveellistä elukkaa! Mutta ollessani 6'6" (1,98 m) pitkä, voin kantaa suuren painon näyttämättä LIIIIIAN lihalta... ainakin haluan kertoa noin itselleni. Peili on toista mieltä, mutta olin valinnut jättää sen huomiotta.

Siispä aamulla juon jonkinlaista mehua, ja jos minulla on todella jonkin kiinteän nälkä, lol, laitan kaksi banaania suureen muovikippoon, lisää lusikallisen mantelivoita ja saman verran maapähkinävoita, 8 unssia maitoa (236 ml), ja teen siitä smoothien, joka on kiinteydeltään maalin kaltaista. Lounas iltapäivällä kello 2 (14) maissa on suuri ateriani ja sen suureksi kutsuminen on reipasta. Syön mitä haluan, vain vähemmän. Illalla saatan syödä vähän pähkinöitä, teetä tai en mitään... tai muutama suupalan jotakin. Olen laihtunut 20 paunaa (9 kg) ja maaliskuun loppuun mennessä toivon laihtuneeni toiset 15-20, sillä olen aloittanut uudelleen kävelyni ja koska on kevät, tulee paljon ruumiinharjoitusta pihalla.

Barb oli ihmeissään siitä, että sydänkaikutuskimukseni osoitti puhtaat 17-vuotiaan suonet, vaikka olen lihansyöjä. Jumala pani suuhuni kulmahampaat ja aion käyttää niitä, kuten on tarkoitus. Proteiini ja tummat vihannekset ovat sitä, mistä pidän, ja suosikkini tummissa vihanneksissa on vähintään 72% tumma suklaa. Hiilihydraatit kiinnostavat minua harvoin.

JA SITTEN, ikään kuin tilanne ei voisi enää paheta

...lääkäriini lähestulkoon putosi tuoiltaan, kun vastasin hänen kysymykseensä: "Ei, ei minulle ole koskaan tehty paksusuolen tähytystä." Siis mitä?!" Olet melkein 58-vuotias, eikä sinulle ole koskaan tehty sellaista? Me suosittelemme, että paksusuoli tähytetään viiden vuoden välein 50-vuotiaasta alkaen. Haluan sinun menevän tapaamaan tri. _____ ensi viikolla ajan varaamiseksi siihen."

Putipuhdas on hyvä juttu kuulla sydänlääkäriltäsi tuon sydämen kaikutuskimuksen jälkeen. Seuraavan 'putipuhdas'-lausunnon saaminen oli monimutkaisempaa. Minulta loppuu tämän päivän kirjoitustila - ensi viikolla lopetan siihen, missä olen nyt, lisää kysymyksiä ja huomioita ja joitakin opittuja läksyjä. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

My health ordeal #3, Where no camera has...

Koettelemukseni terveyteni suhteen, osa 3, Minne mikään kamera ei ole...

Hei kaikki,

Minulle kerrottiin, että valmistautuminen paksusuolen tähystykseen on sen pahin osa. Minulle valehdeltiin.

Toimenpide oli sovittu erääksi perjantaiksi jokin viikko sitten ja viimeinen kiinteä ruoka oli sen viikon keskiviikkona. Keskiviikkona otin ruokakomerosta juustomakaronilaatikon, jota pidämme Chrisiä varten, joka rakastaa sitä ja ahmaisin viimeisen ateriani. Sinä iltana otin viattoman pienen oranssin pillerin, joka oli määrätty osana valmistautumista - se oli yön yli vaikuttava laksatiivi. Niin harmittoman näköinen, ajattelin. Mieto, minulle sanottiin. Ei mitään ongelmaa, minulle sanottiin.

Tuona yönä vatsastani ja sisukaluistani tuntui siltä kuin natsien panssaridivisioona olisi lähestynyt yhdeltä puolelta ja kaikki järjestelmässäni oleva ruoka oli lähitaistelussa vastarinnassa. Mikä sitten olikin sisälläni meneillään oleva taistelu, se oli niin kovaääninen, että olin huolissani, että se herättäisi Barbin jos menisin sänkyyn. Kello oli noin 2.45 aamuyöllä ennen kuin tilanne rauhoittui riittävästi, niin etten herättänyt häntä taisteluäänillä.

Torstaina puoleenpäivään mennessä panssaridivisioona oli voittanut, eikä järjestelmässäni ollut mitään jäljellä, mutta yhä neljältä iltapäivällä minun täytyi kaataa pullollinen jotakin nestettä suureen kuppiin, sekoittaa mukaan vettä ja juoda se sekä kaksi yhtä isoa vesiannosta. 48 unssia (1,4 l) yhteensä. Yhdellä kertaa.

Sitten minun täytyi toistaa se neljä tuntia myöhemmin. Se ei ollut taistelua panssaridivisioonan kanssa - minussa ei ollut enää taistelutahtoa, ei joukkoja vastustamassa tuota nestettä, joka oli pohjimmitaan lääkkeellinen putkenpuhdistin. Nukuin sohvalla, sillä olin vuoroin jalkeilla vuoroin makuulla käydessäni niin usein vessassa, että ajattelin kirjoittaa limerikkejä seinille. On hassua, mitä sitä ajattelee keskellä yötä.

Tuo ei ollut lainkaan epämiellyttävää verrattuna sairaalaan menoon. Tiesin, että kyseessä oli todellisuus pahan unen sijaan, kun sairaanhoitaja sanoi minulle sulkiessaan verhot sängyn ympärillä esivalmisteluissa: "Ota kaikki vaatteet ja korut pois ja pue takaa auki oleva vaate. On parasta, että istutat paljaan ahterisi sängylle."

Muistan ajatelleeni: "Naiset käyvät läpi tämän kaltaista koko ajan, eikö?" ja juuri sillä hetkellä Barb tuli esivalmisteluhuoneen ovesta ja heti nauroi uutta asuani sanoessaan erittäin ystävällisesti: "Muista, sinun ei ollut pakko tehdä tätä, aiheutat sen itsellesi." Arvostin hänen huumorintajuun, joskaan en hänen sarkasmiaan.

Ylleni pannut lämpimät peitteet henkilökunnan laittaessa tipan oikeaan käteeni ja verenpainemittarin mansetti vasemmassa käsivarressani auttoivat tuntemaan oloni mukavammaksi, mutta luulen, että kyse oli itse asiassa tipasta tuleva rauhoittava aine, joka sai minut rentoutumaan. Olin viimeksi syönyt 48 tuntia aiemmin. Makasin siinä, kun ympärillä olevat juttelivat ylenpalttisen yksityiskohtaisesti tämän ravintolan ruoista ja tuosta uudesta paikasta, jota joku oli kokeillut ja sanonut sen olevan upea... sairaanhoitajani jopa tunnusti heidän keskustelunsa ja pyysi anteeksi, mutta palasi sitten suoraan keskusteluun toisten kanssa - kiduttajien, jotka ovat pukeutuneet sairaanhoitajiksi.

Kun minut kärrättiin tutkimushuoneeseen, minut esiteltiin lääkärille, jonka olin tavannut muutamaa viikkoa aiemmin toimenpidettä koskevassa tiedotustilaisuudessa, sitten seurasi kahden miespuolisen ja sitten kahden naispuolisen sairaanhoitajan esittely. Tiesin ajan olevan lähellä, kun minun käskettiin kääntyä vasemmalle kyljelleni, mikä paljasti takaosani näille täysin vieraille ihmisille. Minua lohdutti hieman se tieto, että olin aamun viimeinen ja he kaikki halusivat lähteä lounaalle, joten me kaikki olimme yhtä mieltä siitä, että me vain halusimme päästä sieltä pois niin pian kuin mahdollista.

Muistan sanoneeni: "Hyvät naiset ja herrat, olette laittamaisillanne rohkeasti kameran sinne, minne mikään kamera ei ole aiemmin mennyt". Ja he kaikki nauroivat ja jatkoivat nauramistaan, kun toisella sivullani oleva miespuolinen sairaanhoitaja laittoi jotakin kädenselässäni olevan tipan annosteliijaan... Ja seuraava havaitsemani asia oli, että olin hereillä ja kuiva, eikä minussa ollut mitään oksennettavaa. Olin jälkihoituhuoneessa sairaanhoitajien sanoessa jotakin sellaista kuin: "Herätkääpä nyt, herra Fenn, meillä on nälkä ja haluamme mennä lounaalle." - ehkä he eivät itse asiassa sanoneet tuota - mutta tiesin heidän ajatelleen sitä.

Sillä aikaa lääkäri kävi Barbin luona odotushuoneessa esitellen hänelle neljä värikuvaa paksusuoleni sisältä ja kertoen hänelle pohjimmaltaan sen, että olin putipuhdas ja että hän tapaisi minut viiden vuoden päästä. Tuo yksityiskohta meni enimmäkseen hukkaan Barbilta, joka ei halunnut koskettaa ilman hanskoja edes valokuvaan, joka oli otettu hänen aviomiehensä paksusuolesta. No, kuten sanoin, putipuhdas kummastakin päästä, 20 paunaa (9 kiloa) laihtuneena, mutta tarviten vielä 20 paunan laihtumisen - ja palaamme keskusteluun sydämen uudelleen tahdistamisesta puolen vuoden päästä - siinä on tilanteeni.

Palaan siihen jakeeseen, jonka Loun lähetti minulle Dan. 12:13:sta 22 marraskuuta: "Entäpä sinä? Kulje toimissasi ilman hermoilua tai hätäilyä. Rentoudu. Kun kaikki on ohitse, tulet olemaan pystyssä vastaanottaaksesi palkkiosi."

Tämä prosessi saattaa auttaa jotakuta

Sen jälkeen, kun Isä kertoi minulle, etten suunnittelisi mitään matkoja vuoden kolmelle ensimmäiselle kuukaudelle, ihmettelin, miksi Hän ei vain parantanut minua sen sijaan, että informoi minua. Mutta sitten tuntien Hänen tiensä ymmärsin, että kyseessä voisi olla parantuminen tekemällä jotakin, joka oli minun vastuullani tai oli lääketieteellisesti parannettavissa tai vain eläisin sen kanssa.

Olin kertonut viime kerralla, että tammikuussa saamani flimmeriä ja korkea verenpainetta koskevan diagnoosin jälkeen menin kotiin, panin oikean käteni sydämeni päälle ja sanoin tämäntapaiset sanat: "Sydän ja sähköjärjestelmä, käsken teitä paranemaan Jeesuksen nimessä. Käsken kehoni totella sanaa ja minua ja paranemaan, tahdistumaan oikein tai järjestelmien tekemään mitä tahansa vaaditaankin siihen, että flimmeri menee pois ja verenpaine palaa normaaleihin arvoihin, Jeesuksen nimessä." Seuraavalla viikolla vastaanotolla lääkäri kuunteli sydäntäni ja flimmeri oli yhä olemassa korkean veranpaineen ohella.

Kun sanon Jeesuksen nimen eikä Isä ole lähettänyt Pyhää Henkeä tekemään sitä työtä, jonka käsken Jeesuksen nimessä, niin että ei tapahdu mitään muutosta, olen saanut selville sen merkitsevän sitä, että minun täytyy hoitaa ongelma luonnollisessa - muistanet vuoden 2007 tyvisolusyövästä kertamani.

En halua tehdä sitä sähköistä 'uudelleen tahdistus-' proseduuria sydämelleni, ellei se ole Isän prosessi ja keino, jolla flimмери paranee. Tehtyäni sen minkä osaan tehdä Hengessä eikä mitään tapahtunut ja nähden tulokset, kun verenpaineeni menee alas pudotettuani painoa, voin vain tehdä johtopäätöksen, että minun täytyy käsitellä flimмери siihen pisteeseen saakka kuin haluan luonnollisessa.

Prosessi jatkuu - helmikuun vierailu näyssä

On erikoinen juttu, että Herra vieraili näyssä luonani ensimmäisen diagnoosin jälkeen, mutta ennen kuin minulle tehtiin sydämen kaikututkimus ja paksusuolen tähystys ja kerroin osan tuosta vierailusta ja siihen liittyvästä näystä tällä palstalla helmikuussa. Tuon vierailun aikana Hän sanoi terveydestäni vain: "Olen tyytyväinen, että otat tämän vakavasti ja toimit kurinalaisesti (syöminen/paino). Suhteellisen harvat tekevät niin tällaisissa tapauksissa, kehoon liittyvissä asioissa. Olen hyvin tyytyväinen. Jatka sitä mitä teet." Toisin sanoen, olet pudottanut 20 paunaa, olet oikealla tiellä, jatka.

Ja sitten Hän jatkoi ja kertoi, mitä tulee tapahtumaan Yhdysvalloissa ensi vuoden kuluessa, joitakin asioita, joita EU tulee käymään läpi (kerron Hollannin konferenssissa), sekä joitakin Kristuksen ruumiista koskevia asioita. Siinä se - ei mitään kätten päälle panemista, jotta parantuisin - vain maininta terveydestäni ja sitten suoraan siihen syyhyn, miksi Hän vieraili luonani.

Kun olet Hengessä, mieleesi ei tule niitä päällepäin tärkeitä vaikuttavia kysymyksiä, joita sinulla lihassa ollessasi on. Hengessä oleminen on niin luonnollista, niin normaalia, ettet melkein tajua sitä (muista Pietari, joka halusi rakentaa majat Kirkastusvuorelle)... joten kyse ei ollut edes pettymyksestä, kun Hän ei pannut käsiään päälleni, kysymykset tulivat sen jälkeen, kun Hän oli lähtenyt ja ihmettelin itsekseni: 'Mikset pyytänyt Häntä panemaan käsiään päällesi?'

Tämä vain vahvistaa uudelleen yllä olevat johtopäätökset.

Viimeinen ajatus

Jatkan Isän armon ylistämistä ja siitä kiittämistä ja minusta tuntuu siltä, että minulla on selvyys sen suhteen, miksi Hänen valintansa oli olla parantamatta minua suoraan, vaan sen sijaan antaa minun käydä läpi lääketieteellisiä prosesseja. Otan vastuun siitä, mikä on minun hallinnassani, sillä sallimalla painoni ja verenpaineeni nousta liikalihavuuden tasolle ja siihen liittyessä geneettisen flimmeritaipumuksen, sain tilanteen itse aikaan vaikka osin tietämättäni.

Aiheutin sen itselleni syömällä liikaa, joten ainoa ulospääsytie on syödä vähemmän pudottaakseni painoa. Tätä kirjoittaessa olen pudottanut 20 paunaa ja olen pudottamassa vielä 15-20, ja verenpaineeni on alempi, mutta ei ihan tasolla 120/80.

Tuo ei auta niitä, jotka sairastuvat ilman tietämäänsä omaa syytä, mutta jos Hän näytti minulle tämän armon jostakin sellaisesta, jonka ainakin osittain aiheutin itse, uskon, että tuo sama armo on olemassa niille, jotka viattomina sairastuvat johonkin vaivaan tai sairauteen. Etsi ensin Häntä, älä parannuskeinoa, sillä parannuskeino on Hänessä. Vaikka meillä kaikilla on kysymyksiä, luottamus on osa uskoa, ja täytyy olla kuten Paavali totesi 2. Tim. 1:12:ssa: "Sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu."

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka siunauksin!

John Fenn